

Mathilde
NIELSEN

**TANTE CRAMERS
TESTAMENTE**

Mathilde Nielsen som Tante Cramer

Johs. Poulsen som Sørensen

Filmen 1941:

Mathilde Nielsen som Tante Cramer

Kjørulff-Schmidt som Sørensen

En Verdensrekord!

Helge Kjørulff-Schmidt fortæller om Sæmmespillet med Verdens ældste Filmskuespillerinde

DE spørger mig om, hvordan det var at spille sammen med Fru Mathilde Nielsen — Verdens ældste Filmskuespillerinde? — Jo, det var virkelig en Oplevelse.

For dem, der tidligere har optraadt sammen med Fruen, har Overraskelsen jo sikkert ikke været saa stor; men for mit Vedkommende var det første Gang i de godt fjorten Aar, jeg har været ved Teatret, og jeg maa sige, at den Vitalitet, Fru Mathilde var i Besiddelse af, var med et svagt Udtryk forbløffende. —

Den første Dag, Fruen mødte i Atelieret, spurgte hun: „Og hvor er saa Stokken?“ „En Stok — javel“ — Kollrengen, Palladiums elskværdige Inspektør, farer afsted efter en Stok. — — „Ja, selvfølgelig skal du ha' en Stok, Mathilde — hvis det er nødvendigt!“ siger Arne Weel. — — „NØDVENDIGT? — Næ, Vorherrebevares — den er da bare til Besvær — næ, det er da kun, fordi jeg altid har brugt Stok, naar jeg har spillet Tante Cramer paa Teatret.“ —

Samme Dag! — De fleste af os har været temmelig medtaget af Roskilde-Syge: Arne Weel, Fotografen „Ole“ og mange andre. Selv sidder jeg i en Pause og hænger i en Sofa. — Fru Mathilde kommer hen til mig og siger: „Jeg hører, De har været syg — hvad er'et egentlig, De har fejlet?“ — Midt i al min Svaghed kan jeg lige fremstamme et: „Roskildesyge!“ — „Ja, det kan s'gu være meget ubehageligt“ — siger Mathilde Nielsen — „jeg har selv haft den de sidste 3—4 Dage — det er saamænd første Dag, jeg er oppe igen!“ — 82 AAR! — — —

Og midt i Atelierets Tropevarme gaar den ukuelige gamle Dame rundt og spiller Tante Cramer — Replikkerne falder præcist og vittigt — Øjnene spiller af Liv og Friskhed — jo, det er virkelig en — Verdensrekord!

Helge Kjørulff-Schmidt.

A/S PALLADIUM

præsenterer

Mathilde Nielsen

i

Tante Cramers Testamente

med *Bodil Kjer* og *Sigfred Johansen*

Film-Lystspil af SVEND RINDOM
efter EDGARD HØYER's Komædie af samme Navn

Instruktør: Arne Weel

Musiken af *Bernhard Christensen*
Sangen „Sig du“ af *Poul Henningsen*
Fotograf *Einar Olsen*
Tonemester *Erik Rasmussen*
Scenearkitekt *Erik Aaes*
Cutter *Edith Schlüssel*
Kopi *Johan Ankerstjerne*

Musiken indspillet af et 18 Mands Orkester
under Direktion af *Bernhard Christensen* samt af
Børge Roger-Henrichsens Swingtet

Eneret:

A/S FILM-CENTRALEN-PALLADIUM

Personerne

Enkefru Juliane Cramer *Mathilde Nielsen*
Søren Rømer, Adjunkt *Knud Almar*
Bertha, hans Kone *Mime Fønss*
Lise, deres Datter *Anne Morén*
Frederik Lemberg, Landsretssagf. *Gunnar Lauring*
Karine, hans Kone *Gull-Maj Norin*
Poul Cramer, Assurandør *Karl Gurstov*
Inge, hans Kone *Inga Thessen*
Svend Cramer, Komponist *Sigfred Johansen*
Gram, Højesteretssagfører *Bjarne Forchhammer*
Gerda Hansen, Husassistent hos
Rømers *Bodil Kjer*
Erna Nielsen, Husassistent hos
Lembergs *Clara Østø*
Sørensen, Lagerist *Helge Kjørulff-Schmidt*
Tulstrup, Tjener hos Fru Cramer *Richard Christensen*
Alfred Olsen, Tjener i „Balalajka“ *Preben Lerdorff*

Handlingen foregaar i vor Tid

Omkring „Tante Cramer“

Af Svend Rindom

TO af dansk Teaters største Navne er knyttet til Palladiums nye Film — *Mathilde Nielsen* og *Edgard Høyer*, som begge tilhørte det desværre afdøde Dagmartheaters Storhedstid.

Edgard Høyers Stykker spilles ikke meget nu; de var saa — i en god Forstand — aktuelle, — var i den Grad sprungne ud af Tiden, at der maa gaa nogle Aar — ikke saa faa maaske, — før de faar saa megen Patina, at de faar historisk Interesse.

Høyer var den fødte Dramatiker; naar engang Dagmartheatrets Historie skal skrives, vil det vise sig, hvor meget han betød for dets Glansperiode — den lange Række Aar, hvor Martinus Nielsen var dets uovertrufne Leder.

For ca. 20 Aar siden spillede jeg *Lagerist Sørensen* ved en Genoptagelse af „Tante Cramers Testamente“ paa det samme Teater, hvor det i 1903 havde sin Uropremière; jeg var dengang lige begyndt at skrive for Teatret, og jeg husker, hvordan jeg Aften efter Aften — ogsaa i de Scener, hvor Sørensen ikke var med, og som jeg nød fra Kulisserne — var næsten maabende af Beundring over Høyers Evne til at skrive en Dialog, — bygge Scenerne op og udnytte hver enkelt Situation til Fuldkommenhed. Da jeg mange Aar efter mødte Edgard Høyer paa Gaden, og han var saa venlig at komplimentere mig for en af mine Komedier, han lige havde set, kunde jeg med god Grund svare ham, at jeg i høj Grad maatte takke Forfatteren af „Tante Cramers Testamente“ for alt det, han havde lært mig.

Livet og Menneskene har forandret sig, siden „Tante Cramer“ blev skrevet for 38 Aar siden; i denne Periode falder hele den sociale Udvikling og to Verdenskrige, og *København* er vokset — blevet en hel anden By end dengang; der maatte en indgribende Operation til for at omplante dette Lystspils Mennesker og Situationer til i Dag. Forhaabentlig vil min gamle Lærer ikke være alt

Det unge Par faar Tante Cramers Velsignelse

for utilfreds med Omplantningen; han skal i hvert Fald vide, at jeg er gaet til Arbejdet med den største Beundring for Grundstoffet, og har der maattet skæres gammelt bort og føjes nyt til, saa er det gjort med den største Nænsomhed. En af Stykkets berømteste Replikker: „Om Søndagen har man jo sin Cycle“, hvormed Sørensen Aften efter Aften fik Publikum til at juble, har saaledes mistet sin Baggrund, fordi Cyclen nu er blevet et Hverdagens uundværlige Køretøj; men jeg har bestræbt mig for at erstatte den — og andre tidsbetonede Replikker — med Ord af i Dag, som forhaabentlig vil virke lige saa rammende. — — —

Da jeg blev engageret som Skuespiller til Dagmartheatret i 1905, traf jeg Mathilde Nielsen første Gang. Hun betog mig ved sin dybt menneskelige og ægte Komik og med sin levende Replik, som hun usvækket mestrer den Dag i Dag. Dengang levede og virkede hendes

Broder — den geniale Komiker *Sophus Neumann* — endnu. Jeg havde den Lykke at spille sammen med de to Søkende i *Emma Gads* „*Et Sølvbryllup*“. Det var vel Sammenspil! Det var vel Komik! Hemmeligheden ved disse to var den, at de sagde deres Replikker, som om det var første Gang, de fødtes paa deres Mund. Aften efter Aften gik vi unge til Teatret som til en Fest; naar de to havde deres store Scener sammen, fyldtes Teatret af en Jubel, som jeg aldrig senere har hørt Mage til.

Da Neumann døde, troede mange, at nu var Mathilde færdig. Hvordan skulde hun kunne klare sig uden store Bror? Men Mathilde klarede sig storartet. I en 6—7 af mine Komedier har jeg haft hende med og altid været hende taknemmelig, fordi hun pressede hver Draabe Komik og Menneskelighed ud af sin Rolle — ofte gjorde den baade større og bedre.

I December 1938 traf jeg i Paris den franske Komiker *Michel Simon*, som via Filmen ogsaa har et stort Publikum herhjemme. Han talte med Begejstring om Carl Th. Dreyers Lystspilfilm „*Maitre du logis*“ — en Filmatisering af „*Tyrannens Fald*“, hvortil Dreyer og jeg sammen havde skrevet Drejebogen, og hvori Mathilde Nielsen — som i sin Tid ved Opførelsen af Stykket paa „*Det ny Teater*“ i København — havde den store komiske Hovedrolle. Dreyers Succes var saa stor, at Filmen samtidig spilledes paa en Mængde Biograf-teatre i Paris.

Da Simon længe havde talt om Dreyers udmærkede Arbejde, sluttede han:

„Og saa den Dame, der spillede det gamle Tyende! En stor, stor komisk Skuespillerinde! Jeg vil aldrig glemme hende! Kun sørgeligt, at det var i Stumfilmens Dage; jeg kunde se paa hendes Mimik, at hun maa have en vidunderlig Replik. Efterverdenen maa ikke snydes for den Glæde, det vil være at opleve denne kunstneriske Præstation; men det maa ikke bare være Øjnene, men ogsaa *Munden*, der taler!“

Svend Rindom.

Familien ankommer til Fødselsdagsmiddag hos Tante Cramer

Handlingen i „Tante Cramers Testamente“

ENKEFRU JULIANE CRAMER er en meget velhavende Dame med en ukuelig Appetit paa Livet. Trods sine 74 Aar farter hun fra Fornøjelse til Fornøjelse, fra Mannequinopvisning til Boksekamp — og naar hendes Sagfører minder hende om, at det er paa Tide, hun skriver sit Testamente, afviser hun ham bestemt. Det haster ikke, for hun vil leve mange Aar endnu.

Overfor sine Nevøer og Niecer og deres Ægtefæller er hun mere end rundhaandet. De bor allesammen i en Ejendom, der tilhører hende, uden nogen Sinde at betale Husleje — og de ved, at kniber det, kan de altid „laane“ et Par Hundrede Kroner eller tre af Tante Cramer.

Saa tilsyneladende er alt saare godt. Tilsyneladende —!

Men en Aften aabner den lille Husassistent Gerda Hansen Tante

Cramers Øjne for, at hendes Rundhaandethed slet ikke er til Gavn for Familien, og hun beslutter ganske umærkeligt at undersøge, hvordan det i Virkeligheden er fat med Familiens forskellige Medlemmer. Resultatet af hendes Undersøgelser er nedslaaende: „Der er ingen af Jer, der er noget, kan noget eller vil noget,“ som hun selv siger til dem, „I arbejder ikke, I nyder bare. I elsker ikke, I flirter bare. I lever ikke, I fordriver bare Tiden — og det er altsammen mine Penges Skyld!“ — Fra nu af er der lukket for Portemoniksen!“

Tante Cramers Nevø, den unge Komponist Svend Cramer, som hidtil ogsaa har levet — og levet godt! — af sin Tantes Understøttelse, har imidlertid forlovet sig med den søde lille Gerda Hansen. Tanten billiger i høj Grad hans Valg, men for at sætte ham paa en Prøve foregiver hun, at hun er imod Forlovelsen, og erklærer, at hvis Svend opretholder Forlovelsen med Gerda, hører enhver Støtte fra hendes Side op!

Svend bestaar Prøven. Han lærer at bestille noget og tjene sine Penge selv. Ogsaa den øvrige Familie tager sig sammen nu, da Tante Cramers Penge ikke længere ruller. Og Tante Cramer skriver sit Testamente! Nu ved hun, hvordan hun skal fordele Arven, saa den er til Gavn og ikke til Skade. Paa sin 75 Aars Fødselsdag læser hun Testamentet højt for den forsamlede Familie — og Svend, der er blevet forvandlet fra en Døgenigt til et Mandfolk, forenes med sin Gerda, den lille, kloge Pige, der var den egentlige Aarsag til alle Begivenhederne.

Mathilde Niensens lange Kunstnerbane

Mathilde Nielsen er født den 26. Oktober 1858 og fylder altsaa i dette Efteraar 83. Hun debuterede paa Casino, hos August Rasmussen, 23. Aug. 1884 i Erik Bøghs »Fastelavns-gildet« som Glarmester-Ane og startede saaledes straks i det ældre Rolledag. 1889 kom hun til Dagmar-teatret, hvor hun — bortset fra en Eskapade til Folketeatret 1892-94 — optraadte lige til 1914. Derefter var hun en lang

Aarrække hos Ivar Schmidt paa Det ny Teater.

Blandt hendes berømteste Roller er — foruden Tante Cramer — Clementine i »César Girodets Testamente«, Frk. Knudsgaard i Emma Gads »Et Sølvbryllup« og »Mads« i Svend Rindoms »Tyrannens Fald«. I »Romeo og Julie« har hun spillet Ammen, da Adam Poulsen og Anna Larssen var det udødelige Elskerpar. For sine kunstneriske Fortjenester er hun blevet hædret med Medaillen »Ingenio et arti«.

En Hilsen

til Fru Mathilde

fra Carl Th. Dreyer.

Kære Mathilde!

Jeg er blevet bedt om at skrive om dig. Jeg gør det med Glæde, for jeg har kun gode Minder fra vort Samarbejde.

Mon jeg ikke har Æren af at have „opdaget“ dig for Filmen? Jeg tror det næsten. Du var da 62 Aar, saa det var i hvert Fald paa Tide, at du blev „opdaget“.

Holder min Formodning stik, „debuterede“ du altsaa paa Film i Kristoffer Janson's „Præstekonen“. Du spillede et gammelt, fjoget, afstumpet Tyende.

Men dit egentlige „Gennembrud“ paa Film fik du først et Par Aar senere som „Mads“ i Filmatiseringen af Svend Rindoms „Tyrannens Fald“. Du havde spillet Rollen Gud ved hvor mange Hundrede Gange paa Teatret, og nu skulde „Mads“ altsaa paa Film. Og du blev kendt og tiljublet i næsten hvert Land i Europa.

Vi blev enige om at lægge Rollen lidt om, gøre den mere menneskelig og give den mere Præg af Hverdagen. Jeg husker endnu, da vi diskuterede Parykspørgsmaalet. Jeg saa „Mads“ med glat, skrabet Haar, skilt i Midten og med en lille Knude i Nakken. Du vilde beholde din Krølhaarsparyk fra Teatret. Det lykkedes mig dog at overbevise dig om, at der gælder forskellige Love for Scenen og for Studiet.

Endnu staar Indtrykket levende i min Erindring af dig, da du paa den første Arbejdsdag traadte ind i Studiet: en lille, rynket, trangbrystet og skrøbelig Morlille — skrøbelig, ja, men med en Karakter af Flint og en Vilje af Jern.

Hvor faldt Arbejdet dig dog let! Jeg har sjældent set en Skuespiller „leve“ i en Rolle som du „levede“ i Rollen som „Mads“. Mon det ikke kom af, at Mads og Mathilde egentlig var Kød af

samme Kød og Blod af samme Blod? I havde den samme Slagfærdighed, den samme menneskelige Varme og det samme kærlige Sind bag Strengheden. Den Æmhed, hvormed du altid har omfattet dine egne Børn, overførte du paa Ida's tre Unger. Mon Hemmeligheden ikke var, at Rollen tillod dig at være dig selv, og at det var derfor, „Mads“ blev saa levende, at vi næsten følte hende midt iblandt os.

I Aviserne ser jeg, at du er 82 Aar. Naa, der staar saa meget i Aviserne, og jeg tror ikke paa de 82. Det er nok kun paa Papiret. Mig forekommer det, at du bliver et Aar yngre for hvert Aar, som gaar — til Glæde for alle os, der elsker dig og din Kunst.

Hjertelig Hilsen

Din hengivne

Carl Th. Dreyer.

Landsretssagfører Lemberg flirter med sin Svigerinde paa Hornbæk Strand

Edgard Høyer

FORFATTEREN af „Tante Cramers Testamente“, Overretssagfører Edgard Høyer er født i 1859 og saaledes et Aar yngre end Fru Mathilde Nielsen. — Han var Direktør for Casino fra 1899—1901.

Af hans store dramatiske Produktion kan foruden „Tante Cramers Testamente“ fremhæves „Dristig vovet“ og „I Ravnekrogen“, der blev opført paa Det kgl. Teater i Slutningen af forrige Aarhundrede, „Scenens Børn“, „Familien Jensen“ og „Brødrene Hansen“, der gik paa Dagmar-teatret, samt „Niels Peter Svane“, som Det ny Teater opførte med Poul Reumert i Hovedrollen.

Om Skuespillerinders Alder

Ellers er det jo ikke god Tone at tale om en Dames Alder, heller ikke om en Skuespillerindes — men naar hun først er naaet saa højt op i Aarene som Mathilde Nielsen, er det en anden Sag. Med sine snart 83 Aar er hun ubestridt en af Verdens ældste aktive Skuespillerinder, maaske den ældste.

Rekorden er hun dog ikke Indehaver af endnu, ikke engang for Danmark, idet *Louise Phister*, Enken efter Olaf Poulsens berømte Forgænger, optraadte tre Gange paa Casino i en Alder af 85 Aar. Fru Phister, der var født i 1816 og blev 98 Aar, var i 60 Sæsoner knyttet til Det kgl. Teater, hvor hun debuterede 1835 som Pernille og optraadte sidste Gang 1895 som Madam Rust i »Sparekassen«. Blandt hendes største Succes'er var Hertuginde i »Hvor man keder sig« og Donna Olympia i »Don Ranudo«. Louise Phister blev kgl. ansat af Fr. VI, gift under Chr. VIII, fejrede 25 Aars Jubilæum under Fr. VII, fik Fortjenstmedaillen af Chr. IX, modtog Besøg af Fr. VIII, og til hendes Baare sendtes Blomster af Chr. X. Ialt spillede hun 251 forskellige Roller — uden dog at spille dem synderligt forskelligt.

Vi har nyligt fejret *Sigrild Neitendams* 50 Aars Jubilæum, men hun maa jo i denne Sammenhæng betragtes som en Aarsunge. Da Sigrild Neitendam i 1896 havde sit egentlige Gennembrud paa Dagmar-teatret i

Leth Hansens »Ungdomsleg«, spillede Mathilde Nielsen hendes Moder!

Fra tyske Film erindrer vi den herlige gamle *Adele Sandrock*, der døde for et Par Aar siden, men som baade spillede Komædie og filmede næsten lige til sin Død. Vi kendte hende kun som komisk Skuespillerinde, men hun var tillige en ypperlig Tragedienne og spillede bl. a. 50 Aar gammel »Hamlet« med stor Effekt paa Burgteatret i Wien. Blandt Skuespillerinder, der var aktive til højt oppe i Aarene, kan endnu nævnes *Marie Dressler*, som vi kender fra talrige amerikanske Film, men som nu er død, og *Dame May Whitney*, som vi saa i den engelske Film »En Kvinde forsvundet«.

Men med Hensyn til Vivacitet og Ungdommelighed slaar Mathilde Nielsen dem allesammen. Og om faa Aar slaar hun sikkert ogsaa Louise Phisters Rekord, for — som hun siger her i »Tante Cramers Testamente«: »jeg bli'r 200 Aar!«

*

Arne Weels Film:

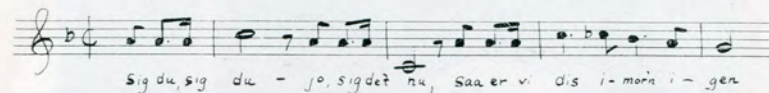
1. »Bag Københavns Kulisser« 1935
2. »Det begyndte ombord« 1937
3. »Den kloge Mand«..... 1937
4. »Den mandlige Husassistent« 1938
5. »Livet paa Hegnsgaard«..... 1938
6. »Genboerne«..... 1938
7. »Folket paa Høgbogården«. 1939
(svensk Udgave af Nr. 5)
8. »En Desertør« 1939
9. »Vagabonden« 1940
10. »En Forbryder« 1941
11. »Tante Cramers Testamente« 1941
12. »Wienerbarnet« 1941
(endnu ikke udsendt)

Filmen „Tante Cramers Testamente“

„Sig du, sig du!“

Musik: Bernhard Christensen,

Tekst: Poul Henningsen.

Sig du, sig du!

Jo sig det nu.

Saa er vi De's imor'n igen.

For lidt Letsindighed forsvinder som Dug,
saa snart Musiken vejres hen.

Det lille „du“,

det gør saa — uh! —

saa helt utrolig fra og til —

du faar det meget bedre, du, hvis du tør og vil.

Tænk hvor man er fri for hver en Hemning,
naar man passer samm'n!

Midt i Rytmens underlige Stemning,
faar man Lyst til Ja og Amm'n.

Sig du, sig du!

Jo sig det nu.

Saa er vi De's imor'n igen.

Hvis man er snu, er selv et Kys
imor'n vejret hen.

Tante Cramer læser sit Testamente op

Programmet — Redigeret af Ole Palsbo
A/S L. Ihrich's Bogtr.

MATHILDE NIELSEN

i

TANTE
CRAMERS
TESTAMENTE

S

Personerne

Enkefru Juliane Cramer	<i>Mathilde Nielsen</i>
Søren Rømer, adjunkt	<i>Knud Almar</i>
Bertha, hans kone	<i>Mime Fønss</i>
Lise, deres datter	<i>Anne Morén</i>
Frederik Lemberg, landsretssagf. ...	<i>Gunnar Lauring</i>
Karine, hans kone	<i>Gull-Maj Norin</i>
Poul Cramer, assurandør	<i>Karl Gurstov</i>
Inge, hans kone	<i>Inga Thessen</i>
Svend Cramer, komponist	<i>Sigfred Johansen</i>
Gram, højesteretssagfører	<i>Bjarne Forchhammer</i>
Gerda Hansen, husassistent hos Rømers	<i>Bodil Kjer</i>
Erna Nielsen, husassistent hos Lembergs	<i>Clara Østo</i>
Sørensen, lagerist	<i>Helge Kjærulff-Schmidt</i>
Tulstrup, tjener hos fru Cramer ...	<i>Richard Christensen</i>
Alfred Olsen, tjener i „Balalajka“	<i>Preben Lerdorff</i>

Handlingen foregår i vor tid

A/S PALLADIUM

præsenterer

Mathilde Nielsen

i

Tante Cramers Testamente

med *Bodil Kjer* og *Sigfred Johansen*

Film-lystspil af SVEND RINDOM

efter EDGARD HØYER's komedie af samme navn

Instruktør: Arne Weel

Musiken af	<i>Bernhard Christensen</i>
Sangen „Sig du“ af	<i>Poul Henningsen</i>
Fotograf	<i>Einar Olsen</i>
Tonemester	<i>Erik Rasmussen</i>
Scenearkitekt	<i>Erik Aaes</i>
Cutter	<i>Edith Schlüssel</i>
Kopi	<i>Johan Ankerstjerne</i>

Musiken indspillet af et 18 mands orkester
under direktion af *Bernhard Christensen* samt af
Borge Roger-Henrichsens Swingtet

★

Eneret:

A/S FILM-CENTRALEN-PALLADIUM

Handlingen i „Tante Cramers Testamente“

ENKEFRU JULIANE CRAMER er en meget velhavende dame med en ukuelig appetit på livet. Trods sine 74 år farter hun fra fornøjelse til fornøjelse, fra mannequinopvisning til boksekamp — og når hendes sagfører minder hende om, at det er på tide, hun skriver sit testamente, afviser hun ham bestemt. Det haster ikke, for hun vil leve mange år endnu.

Overfor sine nevøer og niecer og deres ægtefæller er hun mere end rundhåndet. De bor allesammen i en ejendom, der tilhører hende, uden nogen sinde at betale husleje — og de ved, at kniber det, kan de altid „låne“ et par hundrede kroner eller tre af tante Cramer.

Så tilsyneladende er alt såre godt. Tilsyneladende —!

Men en aften åbner den lille husassistent, Gerda Hansen, tante Cramers øjne for, at hendes rundhændethed slet ikke er

til gavn for familien, og hun beslutter ganske umærkeligt at undersøge, hvordan det i virkeligheden er fat med familiens forskellige medlemmer. Resultatet af hendes undersøgelse er nedslående: „Der er ingen af jer, der er noget, kan noget eller vil noget,“ som hun selv siger til dem. „I arbejder ikke, I nyder bare. I elsker ikke, I flirter bare. I lever ikke, I fordriver bare tiden — og det er altsammen mine penges skyld! Fra nu af er der lukket for portemoniksen!“

Tante Cramers nevø, den unge komponist Svend Cramer, som hidtil også har levet — og levet godt! — af sin tantes understøttelse, har imidlertid forlovet sig med den søde lille Gerda Hansen. Tanten billiger i høj grad hans valg, men for at sætte ham på en prøve foregiver hun, at hun er imod forlovelsen, og erklærer, at hvis Svend opretholder forlovelsen med Gerda, hører enhver støtte fra hendes side op!

Svend består prøven. Han lærer at bestille noget og tjene

sine penge selv. Også den øvrige familie tager sig sammen nu, da tante Cramers penge ikke længere ruller. Og tante Cramer skriver sit testamente! *Nu* ved hun, hvordan hun skal fordele arven, så den er til gavn og ikke til skade. På sin 75 års fødselsdag læser hun testamentet højt for den forsamlede familie — og Svend, der er blevet forvandlet fra en døgenigt til et mandfolk, forenes med sin Gerda, den lille kloge pige, der var den egentlige årsag til alle begivenhederne.

